

آقا و سرور معظم جناب مبلّغ عليه من كلّ بهاء ابهاه

۱۵۲

هو الأقدس الأعظم الأبدع العليّ الأبهي

احمد و اشكر من جعلني فائزاً بنفحات بيانكم اسبح و اقدس من جعلني مهتزاً بظهورات و دّكم و شؤونات حبّكم و اثني من لا يثني بدونه بما جعل الخادم الفاني مشرفاً بكتابكم الذي دلّت و حكّت كلّ كلمة منه بل كلّ حرف بخلوصكم لله ربّ العرش و القرى و حبّكم من كان مسجوناً بين الوري لعمرک يا من جعلك الله خليلاً لنفسه و مبلّغاً لأمره أنّ الخادم يحبّ ذكركم و ثنائكم و البيداء الذي يجول فيه قلمكم على شأن لا يقوم القلم بذكره و لا اللسان ببيانه يشهد بذلك قلبي و قلبكم و عن ورائهما مولى الوري محبوبنا و محبوبكم اسأله تعالى بأن يجعل فرات عنايتكم سارياً و مداد الطافكم سائلاً و عرف بيانكم متضوعاً ليسترّ به قلبي و تقرّ به عيني أنّه لهو المعطى المتعالى المجيب الكريم

كينونتي و ما وهبني الله لذكركم الفداء بعد مدّة مديدة و قرون طويلة و عهود لا تحصى قد تشرّقت بما اردته في الليالي و الأيام و اذا فتحت و قرأت سعدت و عرضت تلقاء وجه الله المقتدر العليّ العظيم فلما تمّ ذكركم و مناجاتكم اذا فتح لسان العظمة و قال جلّ اجلاله يا ايّها الخليل قد ارتفع ندائك الى ان تشرف باصغاء ربّك العليّ الأبهي و كتابك بهذا المنظر الكريم انا سمعنا ذكرك من لسان العبد الحاضر لدى العرش اذ كان قائماً و عرض ما ناديت به الله ربّ العالمين ان افرح بما يذكرك المحبوب من ملكوته الأعلى أنّه لهو الكريم ولو أنّ الغمام منع افق السّرور ولكنّ المحبوب في بحبوحة البلاء يدع الوري أنّه لهو الدّاكر الخبير ان اطمئن بفضل الله و علمه أنّه يعلم ما انت عليه و انا الخبير أنّه قبل ما عملته في سبيله و ما اردته في هذا اليوم الذي فيه ينادي الملك و الملكوت بما تحرّك به قلمي الأعلى و انا السميع ان افرح بذكرى ثمّ اقرأ ما نزل من سماء مشيتي كذلك يذكرك المظلوم اذ كان بين ايدي الغافلين قل ما ورد عليّ من اعدائي أنّه لهو السبب الأعظم لارتفاع امرى بين عبادى و ذكرى بين خلقى و انا البصير ان اذكر ايامى ثمّ اشرب صافى كأس السّرور باسمى و عنايتى و انا المعين أنّه معك في كلّ الأحوال يشهد بذلك ما انزلناه باسمك انّ ربّك لهو الفضل البديع المنيع كبر من قبلى على من معك ثمّ اذكره بذكرى الجميل انتهى

اينکه مرقوم فرموده بودند خوبست چنينم واگذاشته اند اشتعال را مددى نيمفرمايند الى آخر بيانكم مخصوصاً در ساحت امنع اقدس عرض شد اذاً نطق لسان العظمة بما طارت به الصّخرة قال و قوله الأحلى يا خليلي انا امددناك بأسباب السموات و الأرض و نمّدك بما لا اطلع به احد الاّ الله المهيمن القيوم قد اسمعناك ندائي و اريناك افق امرى و سقيناك رحيق وحيى و اشعلناك من نار ما مسّها الدّخان انّ ربّك لهو الودود قد اجذبك صرير قلمي الأعلى الى افقى الأبهي و عرّك ما هو المقصود من الغيب و الشّهود لعمرى انّ لك المقام و انا المحمود انا قد خلقناك و اظهرناك و ايّدناك و عرّفناك ما هو المستور عن الأبصار و انّك انت الشّاهد على ذلك و انا المشهود اذا اسكرک خمر بياني و كوثر كلامى قل

يا مالک ناصيتى و محبوب فؤادى اشهد أنّ فضلك احاطنى و رحمتك سبقتنى و انت الذى زينتنى بطراز اسمك الأبهي فى ملكوت الأسماء يشهد بذلك كلّ الأشياء و عن ورائها نفسك المهيمنة على الملك و الملكوت

كذلك رشّحنا عليك من بحر عنايتى لتكون من الفرحين انتهى

و اينکه در باره سرکار خان عليه بهاء الله مرقوم فرموده بودند و حکايت آن خائن طاغى لم یزل و لايزال از اينگونه خناس و نسناس مابين ناس بوده مع آنکه اين عبد در بعض عرايض که خدمت دوستان الهى و شاربان رحيق محبّت رحمانى معروض

داشته این فقرات را مفصلاً عرض نموده که بسی از مردم که حقیقه کذب و کینونه خیانتند بطراز امانت و صدق مابین عباد ظاهر میشوند باید دوستان الهی فریب اینگونه اشخاص را نخوردند و باذعاهای محضه آنچه میگویند نپذیرند معذلک شخصی از احبّا از ارض حدبا بساحت اقدس توجّه نمود و شخص خادع مکاری با او همراهی نمود و اظهار عبودیت و ایمان و حبّ کرد بشأنی که فوق آن متصوّر نه و بعد در منزلی از منازل آنچه بود برداشته و قصد دیار آخری نمود ولیکن در این ممالک نتوانست در هیچ محل بیرون بیاید ترس و خوف بشأنی او را اخذ نمود که قیمت آن اسباب را بتلغراف خبر دادند که تسلیم مینماید و تسلیم هم نمود معذلک چند یوم بعد شخص دیگر از احبّا با یکی از قاطعان طریق آشنا شد و آن خادع کذاب اظهار دوستی و موّدت نمود و در همان شب اوّل آنچه با آن شخص بود برداشت و رفت از حقّ میطلبیم که جمیع را مؤیّد فرماید بر عمل بحکمت تا کل بصیرت عمل نمایند و ببعض اقوال مطمئن نشوند

و اینکه در باره آقا خان مرقوم فرموده بودید بساحت اقدس عرض شد فرمودند هذا ما اخبرک به الصادق الأمين البتّه بعد از ظهور حجّت و برهان هر نفسی از محبوب عالمیان اعراض نماید بسزای عمل خود خواهد رسید عالم منقلب است و انقلاب او یوماً فیوماً در تزايد و وجه آن بر غفلت و لامذهبی متوجّه و این فقره شدّت خواهد نمود و زیاد خواهد شد بشأنی که ذکر آن حال مقتضی نه و مدّتی بر این نهج ایام میروود و اذا تمّ المیقات يظهر بغتة ما یرتعد به فرائض العالم اذا ترتفع الأعلام و تغرد العنادل علی الأفنان انتهى

و اینکه در باره ملا حسن مرقوم فرموده بودید عریضه ایشان در ساحت اقدس عرض شد و شمس بیان از افق اراده محبوب عالمیان مشرق انشاءالله جناب مذکور بآن فائز شوند

و اینکه فقرات جناب ذبیح علیه بهاء الله را مرقوم فرموده بودند فیالحقیقه ایشان از اوّل امر تا حال بکمال استقامت بذکر حقّ مشغول بوده اند و مکرراً هدف سهام بلا واقع شده اند از حقّ جلّ و عزّ میطلبیم که ایشان را در کلّ احوال مؤیّد فرماید و از شرّ باغین و طاغین محفوظ دارد

و امّا در باره جناب ابابذیع علیهما بهاء الله که نوشته بودند طوبی له ثمّ طوبی له ایشان بکمال استقامت جان را در ره دوست نثار نمودند قد شرب من کأس فاز بها ابنه قبله قد نزل له من القلم الأعلى ما فاحت به نفحة القميص فی العالم چه قدر خوب واقع شد که در ابتدا از ایشان امری مغایر و مخالف حکمت ظاهر نشد و بعد از اخذ و حبس ظاهر منه ما ظهر قد شهد بما هو علیه السن الأعداء فضلاً عن الأحبّاء الذین توجّهوا بوجههم و قلوبهم الی وجه الله الباقی الدائم العزیز المنیع

عرض دیگر آنکه شاربان کوثر معانی که در آن ارض حاضرند خدمت هر یک عرض فنا و نیستی معروض میدارم و از حقّ میطلبیم از برای کل مقدّر فرماید آنچه را که سبب بقا و هستی وجود است آنّه لهو المعطی الکریم

و جناب حاجی میرزا حسین انشاءالله در جمیع احوال موفق و مؤیّد باشند و بر امر الله قائم و مستقیم امید چنانست که در جمیع احیان نفحات قلمیه آن حضرت که فیالحقیقه مایه فرح و علّت ابتهاجست متضوّع باشد بهاء علی حضرتکم و علی من معکم و یحبّکم لله ربّ العالمین احبّا و طائفین حول هر یک عرض خلوص و فنای صرف خدمت آن حضرت معروض میدارند

خادم

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف ”ب“ و ”ه“ و ”الف“ است که مجموع آنها کلمه ”بها“ را تشکیل میدهد. ←

این سند از کتابخانه مراجع بهائی داناورد شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۱۵ مه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر